

DIVI LIECINIEKI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl. 11:3–6, Cah. 4:14, Atkl. 12:5, 6, 14, 15, Dan. 7:25, Jes. 54:17, Ps. 119:89, Atkl. 11:15–18.

ATMIŅAS PANTS:

“Zāle nokalst, puķe novīst, bet mūsu Dieva vārds paliek mūžīgi” (Jes. 40:8)

Gadsimtu gaitā arī Dieva Vārds ir ticis sadalīts, apšaubīts un atmests. Tas ticis piekēdēts klosteros, sadedzināts publiskos laukumos un saplēsts. Tie, kas tam ticējuši, ir tikuši izsmieti, ieslodzīti un pat mocīti. Tomēr Dieva Vārds ir uzvarējis.

Viņš ir izpildījis Dieva Vārda uzdevumus. Tomēr Dieva Vārds izgaismoja tumsu. Apspiešana un vajāšanas neapturēja Dieva Vārda sludināšanu. Kad angļu Bībeles tulkotājs Viljams Tindls tika tiesāts savas ticības dēļ, viņam jautāja, kurš viņam visvairāk palīdzējis Dieva Vārda izplatīšanā. Viņš apdomāja jautājumu un atbildēja: “Deremas bīskaps.” Tiesneši bija šokēti.

Tindls paskaidroja, ka bīskaps reiz iegādājās Bībeles eksemplārus angļu valodā un tos publiski sadedzināja. Bīskaps tobrīd nesaprata, ka tādējādi ļoti palīdz patiesības lietai. Viņš bija iegādājies Bībeles par daudz augstāku cenu nekā parasti. Pateicoties šim darījumam, Tindls varēja nodrukāt daudz vairāk Bībeļu, nekā tika sadedzināts. Putekļu aplātā patiesība atkal un atkal ir cēlusies, lai spīdētu visā savā spožumā.

Šonedēļ mēs pētām vienu no jaunākajiem uzbrukumiem Svētajiem Rakstiem un kristīgajai ticībai. Franču revolūcijas laikā Francijas ielās plūda asinis. Giljotīna tika uzstādīta Parīzes publiskajā laukumā, un tūkstošiem cilvēku tika nokauti. Ateisms kļuva par valsts reliģiju. Tomēr Dieva Vārda liecību tas nevarēja apklusināt.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, kas balstīta uz “Lielās cīņas” 12. – 17. nodaļu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 11. maijā.

Divi liecinieki

Izlasi Atkl. 11:3–6. Uzskaiti piecas divu liecinieku pazīmes, kuras atklātas šajā Rakstu vietā.

Caharijas 4. nodaļā pravietis redzēja divus olīvkokus abās zelta svečtura pusēs – tos pašus attēlus, ko mēs atrodam Atklāsmes grāmatas 11. nodaļā. Cakarījam ir teikts, ka “tie ir tie abi svaidītie, kas kalpo visas pasaules Kungam” (Cah. 4:14). Olīvkoki nodrošina eļļu lampas statīvā, lai tā turpinātu dot gaismu. Mums tiek atgādināts dziesminieka rakstītais: “Tavs vārds ir manu kāju spīdeklis un gaišums uz maniem ceļiem” (Ps. 119:105). Eļļa simbolizē Svēto Garu (Cah. 4:2, 6). Jāņa vīzija Atkl. 11 apraksta Dieva Vārdu, kas tiek pasludināts Svētā Gara spēkā, lai apgaismotu pasauli.

Šie divi liecinieki var pravietot un neļaut lietum līt tik ilgi, cik viņi paredz. Viņi var pārvērst ūdeni par asinīm un satriekt zemi ar sērgām. Balstoties uz Dieva vārdu, Elija teica, ka Israēlā nelīs lietus, un, atbildot uz viņa lūgšanu, lietus tiešām nelija trīsarpus gadus (sk. Jēk. 5:17). Tad viņš lūdza Dievu, un lietus atgriezās pēc tam, kad Baāla viltus pravieši nespēja izbeigt sausumu (1. Ķēn. 17, 18). Mozus ar Dieva Vārda starpniecību izsauca ēģiptiešiem visu veidu mocības, tostarp ūdens pārvēršanu asinīs, jo faraons atteicās atbrīvot Dieva tautu (2. Moz. 7. nod.).

Tos, kas cenšas kaitēt Svētajiem Rakstiem, aprīs uguns, kas nāk no viņu mutes. Dievs saka: “Tāpēc ka jūs šādu vārdu sludināt, Es likšu Savus vārdus kā uguni tavā mutē un šo tautu padarīšu par malku, ka tā to aprīs!” (Jer. 5:14) Dieva Vārds pasludina spriedumu visiem tiem, kas to noraida. Viņa vārds ir kā uguns mutē.

Jņ. 5:39 Jēzus paziņo, ka Vecās Derības Raksti liecina par Viņu. Viņš arī saka, ka evaņģēlijs tiks sludināts “par liecību” visai pasaulei (Mt. 24:14), un Jaunā Derība kopā ar Veco Derību ir šīs liecības pamatā. Vārds ar to pašu sakni (“martyrs”) kā vārdam “liecība”, kas izmantoti šajos divos pantos, izmantots Atkl. 11:3.

Kas ir šie divi liecinieki? Ņemot vērā šīs bībeliskās norādes un raksturojumu Atkl. 11. nodaļā, mēs varam secināt (tomēr ne dogmatiski), ka šie divi liecinieki ir Vecās un Jaunās Derības Raksti, kas sniedz pasaulei Dieva gaismu un patiesību.

Daudzi kristieši mūsdienās mēdz noniecināt Veco Derību, nodēvēt to par neatbilstošu un nevajadzīgu, jo mums ir Jaunā Derība. Kas šajā attieksmē ir tik ļoti slikts? _____

Pravietiskie laika periodi

Salīdzini Atkl. 11:3 un Atkl. 12:5, 6, 14, 15 ar Dan. 7:25. Kādas līdzības vari atrast šajos pravietiskajos periodos? _____

Abi liecinieki “maisos tērpti pravietos tūkstoš divi simti sešdesmit dienas” (Atkl. 11:3). Tas ir tāds pats laika periods kā četrdesmit divi mēneši, kuru laikā “pagāni” (tie, kas ir pret Dieva patiesību) samīdīs svēto pilsētu zem kājām (Atkl. 11:2). Dieva ienaidnieki mīda zem kājām Dieva patiesību 1260 dienas ($42 \times 30 = 1260$, katra diena simbolizē gadu apokaliptiskajā pravietojumā), un divi Dieva liecinieki, Vecā un Jaunā Derība, pravieto pret viņiem šajā pašā laikā.

Kā mēs jau redzējām (sk. ceturto tēmu), Dan. 7:25 teikts, ka mazā raga spēks, kas radās pēc Romas impērijas sabrukuma, vajāja Dieva tautu “laiku un laiku [burtiski, “divas reizes”] un pusi laika” (NKJV). “Laiks” ir viens gads (360 dienas). Tātad trīssarpus reizes ir 1260 dienas.

Atkl. 12:6, 13 ir runāts par 1260 dienas ilgām Dieva tautas vajāšanām. Atkl. 12:14 runā par laiku, laikiem un pusi laika. Atkl. 13:5 runā par 42 mēnešiem. Atkl. 11:2, 3 ir minēti gan 42 mēneši, gan 1260 dienas. Visi šie pravietojumi apraksta viena un tā paša vēsturiskā laika perioda dažādus aspektus.

Kad Svēto Rakstu autoritāte tiek atstāta novārtā, tās vietā rodas citas (cilvēciskās) autoritātes. Tas bieži noved pie to cilvēku vajāšanas, kas atbalsta Dieva Vārdu, kā tas notika pāvesta valdīšanas laikā no 538. gada p.m.ē. līdz 1798. gadam, kad viduslaiku baznīca nonāca dziļā garīgā tumsā. Cilvēku rikojumi aizstāja Dieva baušļus. Cilvēku tradīcijas aizēnoja evaņģēlija vienkāršību. Romas baznīca apvienojās ar laicīgo varu, lai paplašinātu savu ietekmi visā Eiropā.

Šo 1260 gadu laikā Dieva Vārds – Viņa divi liecinieki – bija ietērpti maisos. Viņu patiesības bija paslēptas zem milzīgas tradīciju un rituālu kaudzes. Šie divi liecinieki joprojām pravietoja; Bībele joprojām runāja. Pat šajā garīgajā tumsā Dieva Vārds tika saglabāts. Bija cilvēki, kas to loloja un dzīvoja pēc tā priekšrakstiem. Bet, salīdzinot ar iedzīvotāju skaitu Eiropā, to bija maz. Valdieši, Džons Huss, Hieronīms, Mārtiņš Luters, Ulrihs Cvinglijs, Džons Kalvins, Džons un Čārlzs Vesliji un daudzi citi reformatori bija uzticīgi Dieva Vārdam, kā viņi to saprata.

Kuru mūsdienu kristiešu mācību pamatā ir tradīcijas, nevis Dieva Vārds? _____

Divi liecinieki nogalināti

Izlasi Atkl. 11:7–9. Atceroties, ka valoda ir simboliska, kā šie panti paredz, ka tas notiks ar diviem Dieva lieciniekiem – Veco un Jauno Derību? _____

Līdz mūsu ēras 538. gadam pagānu Romas impērija bija sabrukusi. Romas imperators Justiniāns nodeva civilo, politisko un reliģisko varu pāvestam Vigilisam. Sākās ilgstošais viduslaiku baznīcas valdīšanas periods. Tas turpinājās līdz 1798. gadam mūsu ērā. Franču ģenerālis Bertjē pēc Napoleona pavēles 1798. gada 10. februārī bez pretestības devās uz Romu. Pāvests Pijs VI tika aizvests gūstā un nogādāts atpakaļ uz Franciju, kur viņš nomira. Šis datums iezīmē pravietiski noteiktās Romas baznīcas laicīgās varas beigas, 1260 dienas vai gadus, kā tas attēlots Daniēla grāmatā un Atklāsmes grāmatā (sk. vakardienas pētījumu).

Cik spēcīga ir Bībeles pravietojuma patiesības izpausme! Daniēls, rakstot vairāk nekā 500 gadus pirms Kristus, precīzi paredzēja notikumus pēc 2300 gadiem. Mēs patiešām varam uzticēties Bībeles pravietojumiem.

Visā šajā laikā evaņģēlija patiesību uzturēja dzīvu Vārda liecība. Taču Bībeles patiesību apdraudēja vēl lielāki izaicinājumi. Zvērs, kas izkāpa no bezdibeņa (sātans), karoja pret Svētajiem Rakstiem. Viņš uzsāka jaunus uzbrukumus Bībeles autoritātei ar franču revolūcijas palīdzību, kas aizsākās 1789. gadā.

Franču revolūcijas laikā valdība oficiāli izveidoja saprāta kultu kā valsts atbalstītu ateistisku reliģiju, kuras mērķis bija aizstāt kristietību. Saprāta festivāls visā valstī notika 1793. gada 10. novembrī. Baznīcas visā Francijā tika pārvērstas par saprāta tempļiem, un dzīva sieviete tika iecelta kā saprāta dieviete. Uz ielām tika dedzinātas Bībeles. Dievs tika pasludināts par neesošu, un nāve tika pasludināta par nebeidzamu miegu. Sātans ar bezdievīgo cilvēku starpniecību nogalināja divus Dieva lieciniekus. Viņu liķi “gulēs uz ielas lielajā pilsētā, ko garīgi sauc par Sodomu un Ēģipti, kur arī viņu Kungs ir krustā sists” (Atkl. 11:8).

Ēģiptē valdīja daudzu dievu kultūra, kas noliedza patieso Dievu (sk. 2. Moz. 5:2). Sodoma simbolizē kļedzošu netiklību. Franču revolūcijas laikā divi Dieva liecinieki – Vecā un Jaunā Derība – gāja bojā ateisma un amoralitātes dēļ, kas valdīja plaši izplatītās revolūcijas un asinsizliešanas laikā, kad tika atcelti parastie ierobežojumi.

Atkl. 11:9 teikts, ka divu Dieva liecinieku ķermeņi gulēs neapglabāti “trīs ar pusi dienas” (NKJV), t.i., pravietiskās “dienas” jeb trīssarpus gadus. Ateisms Francijas revolūcijas laikā bija augstākajā līmenī, vismaz aptuveni trīssarpus gadus. Šis periods ilga no 1793. gada 26. novembra, kad Parīzē izdots dekrēts atcēla reliģiju, līdz 1797. gada 17. jūnijam, kad Francijas valdība atcēla ierobežojošos reliģiskos likumus.

Divi liecinieki augšāmcēlušies

Izlasi Atkl. 11:11. Kas šajā pantā praviēts par Dieva Vārdu? _____

Franču revolūcijas beigās Dieva Vārds pārnestā nozīmē atkal atdzīvojās. Notika varena atmoda. Lielas bailes pārņēma tos, kuri redzēja, ka Dieva Vārds atkal kļūst par Dieva dzīvo spēku uz pestīšanu. 18. gs. beigās Dievs uzmodināja vīriešus un sievietes, kas bija apņēmušies nest evaņģēliju līdz pasaules malai. Cilvēki ātri izplatīja Bībeles vēsti, piemēram, Viljams Kerijs, kurš ceļoja uz Indiju un tulkoja Bībeli desmitiem Indijas dialektos. Bībeles spēka vadīti, misionāri tika sūtīti visā pasaulē.

Nav nejaušība, ka šie vispasaules misijas centieni radās pēc Francijas revolūcijas. Dieva Vārds ir dzīvs Vārds, un, lai gan daudziem tas šķita "miris", tas joprojām dzīvoja ticīgo sirdīs un atkal celsies, lai dzīvotu, kā paredzēja Atklāsmes pravietojumi. "Neticīgais Voltērs reiz lielīdamies sacīja: 'Man ir apnicis klausīties ļaudis atkārtoti sakām, ka kristīgo reliģiju dibinājuši divpadsmit vīri. Es gribu pierādīt, ka, lai to noliegtu, pietiek ar vienu cilvēku.' Pēc viņa nāves jau pagājušas paaudžu paaudzes. Miljoni ir iesaistījušies karā pret Bībeli. Bet tā atrodas tik tālu no iznīcināšanas, ka tur, kur Voltēra laikā bija simts Dieva grāmatas kopiju, tagad ir desmit tūkstoši, jā, pat simts tūkstoši eksemplāru. Kāds agrākais kristīgās baznīcas reformators ir teicis: 'Bībele līdzinās laktai, uz kuras nodīlūši daudzi āmuri.'" (E. Vaita "Lielā cīņa" 288. lpp.)

Izlasi Ps. 119:89. un Ps. 111:7, 8. Ko šie raksti stāsta par Bībeli, un kāpēc mēs varam tai uzticēties? _____

Dieva Vārdam var uzbrukt, un to var mēģināt apspiest, bet tas nekad netiks iznīcināts. Pat daudzi, kas sevi uzskata par kristiešiem, dažādos veidos grauj tās autoritāti, apšaubot Bībeles daļas vai pārāk uzsverot cilvēciskos elementus, ka tas viss zaudē dievišķo zīmogu un Dieva patiesība tiek iedragāta.

Mēs nekad un nekādā veidā nedrīkstam ļauties šiem uzbrukumiem Dieva Vārdam. Tas ir dzīvs arī šodien, uzrunājot cilvēku sirdis, iedvešot jaunu dzīvību tiem, kas ir gatavi klausīties Viņa Vārdā un sekot tā mācībām.

Kuri pravietojumi uzrunā tieši tevi un kāpēc? _____

Patiesība uzvar

Neskatoties uz ienaidnieka uzbrukumiem, Dieva darbs uz zemes sasniegs brīnišķīgu kulmināciju. Evaņģēlijs tiks sludināts “visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām” (Atkl. 14:6). Lielā cīņā starp Kristu un sātānu beigsies ar to, ka Kristus pilnībā pārspēs elles spēkus. Dieva valstība uzvarēs ļaunumu, un grēks uz visiem laikiem tiks izskausts no Visuma. Atkl. 11. nodaļa sākas ar sātana mēģinājumu Francijas revolūcijas laikā iznīcināt kristietību un izskaust ticību Dievam, bet nodaļa beidzas ar Dieva valstības triumfu pār ļaunuma valdībām un varām. Tas sniedz iedrošinājumu visiem, kas piedzīvo ugunīgus pārbaudījumus Kristus un Viņa patiesības labā.

Izlasi Atkl. 11:15–18. Kādi notikumi saskaņā ar šiem pantiem notiek laika beigās, kad atskan septītā bazūne? _____

Šīs pasaules valstības ir kļuvušas par mūsu Kunga valstībām. Kristus ir uzvarētājs. Ļaunums ir uzvarēts. Jēzus uzvar un sātans zaudē. Taisnība triumfē. Patiesība valda. Būtu labi, ja mēs ieklausītos šādā norādījumā: “Viss, kas celts ar cilvēcisko autoritāti, sabruks, bet tas, kam pamats likts uz Dieva nemainīgā Vārda Klints, stāvēs mūžīgi.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 288. lpp.)

Izlasi Atkl. 11:19. Ko Jānis redzēja atvērtu Debesīs? Un ko viņš redzēja, kad viņš ielūkojās debesīs? _____

Jāņa skatienam tika atvērts Dieva templis Debesīs. Kad viņš skatījās uz Vissvētāko vietu, viņš ieraudzīja derības šķirstu. Vecās Derības svētnīcā, kas bija celta pēc lielā oriģināla Debesīs, starp abām eņģeļu figūrām, kas bija izvietotas uz derības šķirsta vāka, atklājās Dieva krāšņā klātbūtne. Šķirsta iekšienē bija Dieva likums. Lai gan mēs tiekam glābti tikai žēlastībā caur ticību, paklausība Dieva likumam atklāj, vai mūsu ticība ir patiesa. Dieva bauslība ir tiesas pamats jeb etalons (Jēk. 2:12). Šis fakts kļūst jo īpaši svarīgs un aktuāls laika beigās (sk. Atkl. 12:17; Atkl. 14:12).

Kā mūs šodien uzrunā pārsteidzošais kontrasts starp franču revolūcijas bezdievību un krāšņo kulmināciju, kas attēlota Atkl. 11. nodaļā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Kad reliģiskā un laicīgā autoritāte noniecināja Bībeli, kad tās liecību skaidroja nepareizi un darija visu, ko vien cilvēki un dēmoni spēj izdomāt, lai no tās novērstu ļaunu prātu; kad tos, kas uzdrošinājās sludināt Bībeles svētās patiesības, vajāja, nodevīgi apmeloja, spīdzināja, apraka pazemes cietumos, mocīja un nonāvēja viņu ticības dēļ vai piespieda bēgt uz kalnu cietokšņiem vai zemes alām, tad uzticīgie liecinieki tiešām pravietoja maisos tērti. Tomēr visu šo 1260 gadus ilgo laika posmu viņi turpināja sniegt savu liecību. Vistumšākajos brīžos atradās uzticīgi vīri, kas mīlēja Dieva Vārdu un dedzīgi aizstāvēja tā godu. Šiem uzticamajiem kalpiem tika dota gudriba, spēks un autoritāte visā šajā laikā atklāt ļaudīm īsto Dieva patiesību.” (E. Vaita “Lielā cīņā” 267., 268. lpp.)

“Kad Francija publiski atmeta Dievu un nolika malā Bībeli, ļaunie cilvēki un tumsas gari liksmojās, ka beidzot ir sasnieguši sen kāroto mērķi – valsti, kas būs brīva no Dieva baušļu ierobežojumiem. Ja tiesu par ļauno darbu nenes drūzumā, tad cilvēku bērnu sirds pildās ar drosmi ļaunu darīt’ (Sal. pam. 8:11) Bet pareizā un taisnā likuma pārkāpšana nenovēršami nes bēdas un sabrukumu. Lai gan sods par cilvēku ļaunajiem darbiem nenāca tūlīt, tomēr tie veda ļaudis arvien tuvāk viņu bēdīgajam liktenim. Atkrišanas un noziegumu gadsimti bija sakrājuši dusmas atmaksas dienai, un, kad viņu netaisnības mērs bija pilns, Dieva nicinātāji pārāk vēlu aptvēra, cik bīstami ir izsmelt dievišķo pacietību. Savaldošais Dieva Gars, kas aiztur sātana nežēlīgo varu, lielā mērā bija atņemts, un tam, kura vienīgais prieks ir cilvēku nelaime, tika atļauts piepildīt savu gribu. Tiem, kas bija izvēlējušies sacelšanos, vajadzēja pļaut tās augļus, līdz zemi piepildīja noziegumi, kas ir par šausmiem, lai spalva tos aprakstītu. No izpostītajām provincēm un sagrautajām pilsētām atskanēja briesmīgs kliegziens – vissvētāko ciešanu kliegziens. Francija bija satricināta, it kā būtu notikusi zemestrīce. Reliģiju, likumus, sabiedrisko kārtību, ģimēni, valsti un baznīcu – visu bija iznīcinājusi bezdievīgā roka, kas uzdrošinājās pacelties pret Dieva bauslību.” (“Lielā cīņā” 286. lpp.)

“Ja draudze nesekos Dieva atklātajai gribai, pieņemot katru gaismas staru un pildot katru tai zināmo pienākumu, tad reliģija neizbēgami deģenerēsies formu ievērošanā un zudīs dzīvību dodošais dievbijības gars.” (“Lielā cīņā” 316. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā franču revolūcijā atklājas lielās cīņas principi?
2. Apgalvojot, ka Dieva nav, kāda persona rakstīja, ka “mēs varam brīvi noteikt savus mērķus un doties pāri jebkādam intelektuālām robežām, nemeklējot zīmes ‘pārkāpt aizliegts’”. Kāpēc šī frāze “nemeklējot zīmes ‘pārkāpt aizliegts’” ir tik pamācoša attiecībā uz motīviem, kas daudziem ir par pamatu Dieva noraidīšanai? Kā šādas idejas varētu palīdzēt izskaidrot to, kas notika franču revolūcijā?
3. Kāda nozīme ir Jāņa vīzijai par svētnīcu saistībā ar gala laika notikumiem?